■ سال بیست و هشتم ■ شماره ۸۰۵۴ ■ چهارشنبه ■ ۲۵ آبان ۱۴۰۱

ایران

صاحب امتیاز:
خبرگزاری جمهوری اسلامی
مدیر مسئول: محمدحسن روزی‌طلب
جانشین مدیر مسئول و سردبیر: کمیل نقی‌پور

تلفن: ۸۸۷۶۱۷۲۰ نمابر: ۸۸۷۶۱۲۵۴ ارتباط مردمی: ۸۸۷۶۹۰۷۵
پیامک: ۳۰۰۰۴۵۱۲۱۳ روابط عمومی / نشانی: تهران خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸
صندوق پستی: ۵۳۸۸-۱۵۸۷۵ / امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰۰
چاپ: چاپخانه‌های همشهری، شرکت چاپ جام‌جم
سازمان آگهی‌های روزنامه ایران: دارنده گواهینامه ایزو ۹۰۰۱ از شرکت NISCERT
تهران خیابان خرمشهر شماره ۱۶ / پذیرش سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ (۰۲۱)
انتشارات مؤسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران: ۵-۸۸۵۴۸۸۹۲
http://irannewspaper.ir

اذان ظهر ۱۱/۴۹ | اذان مغرب ۱۷/۱۶ | نیمه شب شرعی ۲۳/۰۶ | اذان صبح فردا ۵/۱۵ | طلوع آفتاب فردا ۶/۴۲

سخن روز

امام علی علیه‌السلام:
کسی که کارهای نیکی از خود بر جای نهاده که سرمشق دیگران قرار می‌گیرند، هرگز نمرده و به سبب آن، نامش ماندگار می‌شود.
کنزالفوائد: ج ۱ ص ۳۴۹

از جعل آثارم دل‌شکسته‌ام

منوچهر نیازی: بیش از هفت دهه است به عشق مردم نقاشی می‌کنم، بن‌مایه آثارم احساس و عشقی است که از مردم می‌گیرم و علاقه‌مندان به هنر می‌دانند آثارم همه این سال‌ها در اقصی نقاط دنیا با اقبال و استقبال روبه‌رو شده است. در سال‌های اخیر هم در حراج‌ها با افزایش قیمت روبه‌رو شده و خوشبختانه روند رو به رشدی دارد، اما متأسفانه اخیراً متوجه شدم عده‌ای جاعل و متقلب در حال تولید آثار تقلبی از من هستند. متأسفانه شنیده‌ام از چندین هنرمند پیشکسوت دیگر هم کارهای تقلبی بسیاری در بازار هنر ارائه می‌شود، این زنگ خطری جدی است که می‌تواند حتی آبروی هنر ایران در سطح بین‌الملل را به مخاطره اندازد. باید قوانین تنبیهی سختی برای متقلبان در نظر گرفته شود تا این کار که دزدی آشکار است و به کیان هنر ایران آسیب می‌زند متوقف شود.

بخشی از صحبت‌های این هنرمند پیشکسوت در گفت‌وگو با ایلنا

سختی‌ها و طوفان‌های وخیمی که ریشه‌های فرو رفته انسان در خاک را با قوام‌تر می‌کند. درست مانند درختی که می‌داند، باید، باید زمستان را تاب بیاورد.

دیروز / هاروکی موراکامی / مونا حسینی

نگاره

حمید صوفی

کتاب خواندن

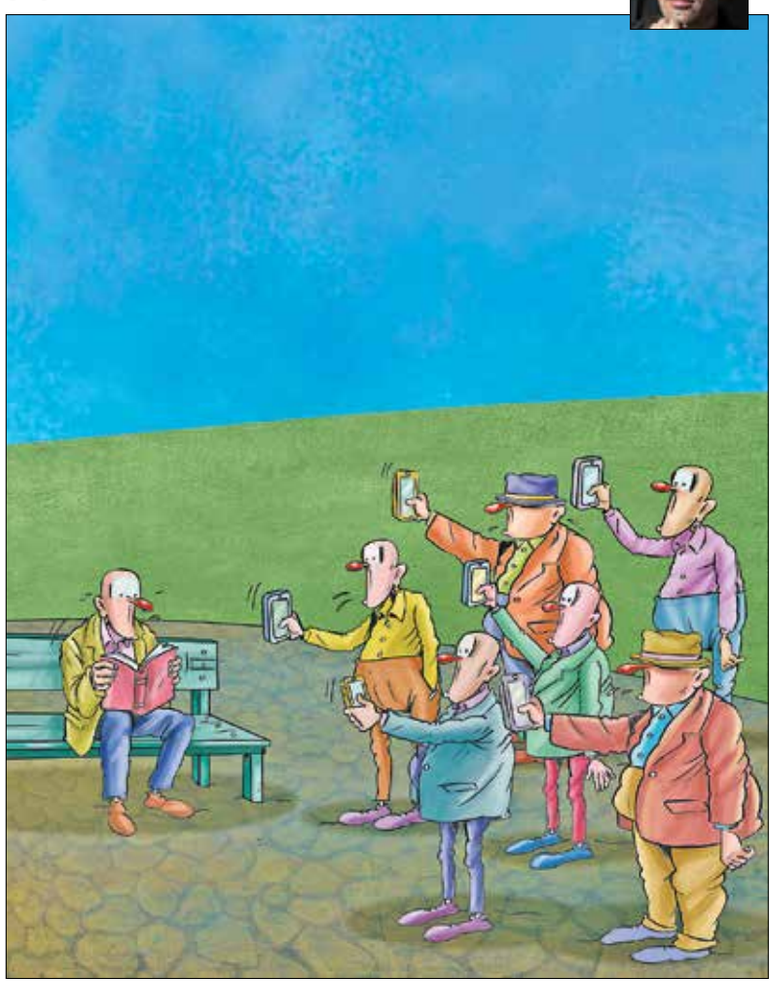

به بهانه بیست‌وپنجم آبان‌ماه، روز کتاب، رسانه و زبان فارسی

«کتاب»، مهم‌ترین رسانه «زبان فارسی»

یادداشت

ایرج فرجی
مدیر کتابخانه فرهنگستان زبان و ادب فارسی

از خورخه لوئیس بورخس، نویسنده برجسته آرژانتینی، نقل کرده‌اند که گفته است: «همواره در خیالاتم بهشت را جایی شبیه به کتابخانه تصور کرده‌ام.» حرف عمیقی است که بورخس بر زبان آورده است. کتابخانه جایی است شبیه به بهشت، البته برای آنکه اهل کتاب باشد. حافظ خود ما هم نزدیک به هفتصد سال پیش گفته بود: فراغتی و کتابی و گوشه چمنی. اما به‌راستی چه دارد این «کتاب» که بزرگان حکمت و ادب و فرهنگ گم‌کرده‌های زندگی خود را در آن می‌جویند و با آن می‌یابند؟ چه رازی نهفته است در این کاری که «کتابخوانی»اش می‌نامیم؟ چگونه جایی است این «کتابخانه» که در آن فضل و ادب می‌خرند و فرهیختگی می‌فروشند؟

کتاب در نظر من همواره پدیده‌ای است که مانند خود انسان دو ساحت کلی دارد: ساحتی فیزیکی و ساحتی متافیزیکی. در ساحت فیزیکی، ما یک ریخت و شمایل معهودی از کتاب را می‌شناسیم؛ همان هیأت چاپی «گوتنبرگی» که حالا دیگر قرن‌هاست که با ماست و گویی شکل و هیأت آرمانی خود را یافته است (درست مانند عینک که از ابتدا تاکنون هر تغییری کرده یک شکل مثالی از آن در ذهن همه نقش بسته است یا چرخ که از ابتدای تاریخ تاکنون به یک شکل آرمانی رسیده است). اما کتاب فقط عبارت از این ساحت فیزیکی نیست، بلکه ساحتی متافیزیکی هم دارد که در این ساحت، دیگر هیچ نسخه‌ای (حتی از یک کتاب خاص) مانند نسخه دیگر نمی‌تواند باشد؛ زیرا که هر کتابی در پیوند با هر خواننده تبدیل می‌شود به پدیده‌ای که نظیر و مشابهی ندارد. در این ساحت، کتاب به جای «فرآورده» تبدیل به یک «فرایند» می‌شود. آنچه من از خواندن یک نسخه از کتابی خاص در می‌یابم، همان چیزی نیست که دیگری از خواندن آن در می‌یابد. در «خواندن»، خواننده و کتابش، هر دو، به چیزی دیگرتبدیل می‌شوند و آن چیز دیگر حتی برای یک فرد مشخص در لحظات مختلف زندگی نیز فرق می‌کند.

باری، بازگردیم به حرف بورخس و حافظ که کتاب را محبوبی می‌دانند که آرامش و آسایش خود را در آن و با آن می‌جویند. در فرهنگ بشر، کتاب خود بزرگ‌ترین «رسانه»ای است که تاکنون پدید آمده است. عمق و اثرگذاری و فراگیری و قدمت آن در تمام جوامع انسانی و از جمله در سرزمین ما، ایران، گواه این مدعاست.

اگر کتاب را بارزترین شاخص فرهنگ در هر جامعه بدانیم سخن گزافی نگفته‌ایم. کتاب هم مولود فرهنگ است و هم مولّد آن و هم بهترین رسانه انتقال آن. از سوی دیگر، برای ما ایرانیان کتاب خواه ناخواه با زبان فارسی گره خورده است. «زبان فارسی»، که مردم ایران آن را در طول تاریخ به‌عنوان زبان رسمی خود برگزیده‌اند، بر محمل و رسانه«کتاب»، مرزهای زمانی را درنوردیده و به روزگار ما رسیده است. به یمن رسانه کتاب است که امروز می‌دانیم تقریباً همزمان با فردوسی که هزار سال پیش شاهنامه را سرود و برای سلطان محمود به غزنه فرستاد، قطران تبریزی در آذربایجان هم به فارسی شعر می‌سروده است. ما اگر به زبان فرهنگ ملی خود عشق می‌ورزیم ـ که می‌ورزیم ـ و اگر به زبان فارسی احتیاج داریم ـ که داریم ـ باید به محملی که رسانه حفظ و اشاعه این زبان در طول تاریخ بوده است ـ یعنی کتاب ـ هم عشق بورزیم و بدان عرض نیاز کنیم. کتاب برای ما ایرانیان رسانه‌ای است که پیوندگاه گذشته پرافتخار ماست با امروز. اگر می‌خواهیم ایرانِ فردا، ایران سربلند و باشکوه باشد و بماند، امروز باید برای کتاب و کتابخانه و کتابخوانی و کتابداری ارج و قرب بیشتری قائل باشیم؛ یعنی همان که حافظ گفت:

مصلحت دید من آن است که یاران همه کار
بگذارند و خم طرّه یاری گیرند...

«دورها آوایی است، که مرا می‌خواند...»

پیشنهاد

رضا مهدوی
نوازنده سنتور و مدرس موسیقی

بداهه‌نوازی‌ها درفرهنگ‌های ملل شرق وغرب هماره جایگاه ویژه داشته و دارند. چه اجراهایی که از سازهای همگون و هم‌ریشه و هم‌فرهنگ ایجاد شده‌اند و چه اجراهایی که از دو فرهنگ دورِ آداب و رفتاری و حتی فن موسیقا شکل می‌گیرند.

مجموعه «دورها آوایی است...» عنوان آن از اشعار سهراب سپهری اقتباس شده و شامل بداهه‌نوازی سازهای دودوک و پیانو است. اولی در زمره سازهای بادی و دومی کلاویه‌ای یا ضربه‌ای- چکشی است که هر یک در بین مردم از جذابیت‌های ویژه شنیداری برخوردارند و هیچ‌یک را نمی‌توان از هر لحاظ به دیگری ارجح داد.

دکتر بردیا صدرنوری، آهنگساز و مدیر توانای عرصه فرهنگ و هنر و نوازنده پیانو، در طول این سال‌ها با پنجه‌های خود بر صحنه موسیقی و تولیدات شنیداری ارزشمند، معرف علاقه‌مندان موسیقی ایرانی است و صادق چراغی هم پیرو آثار متنوعی که از گونه‌های مختلف موسیقی ایرانی از خود منتشرکرده، در حوزه‌های موسیقی باکلام و بی‌کلام و ضمیمه‌های پژوهشگری شناخته شده است.

درخصوص ساز دودوک هم لازم به ذکر است، دودوک یا بالابان از تاریخ دور، اصالتاً ریشه ایرانی داشته ومانند برخی سازها در گذر زمان به دلیل بی‌توجهی‌ها، از میان قوم کرد به دیگر سرزمین‌های همسایه و همجوار مانند ارمنستان و سپس ترکیه، بومی‌سازی می‌شود تا جایی که امروزه تکنیک‌هایی بر آن افزوده‌اند و با اجراهای بین‌المللی صدایش را به جهانیان رسانده‌اند. صادق چراغی معتقد است «نرمه نای» نامی برازنده و واژه‌ای بی‌کم و کاست پارسی و یگانه برای این ساز کهن است. در ترکیه نام این ساز را «می» می‌نامند و در ارمنستان «دودوک» و در چین «گوانزی» و در کره «پیری.»

محتوای شنیداری آلبوم «دورها آوایی است...» برگرفته از دستگاه نوا و مایه دشتی است با یازده شیار (تراک) که برخی از قطعات اجرا شده

این آلبوم، الهام گرفته از موسیقی‌های ماندگار از اقوام ایرانی و موسیقی شهری است که صادق چراغی به زیبایی آن را راهیابی می‌کند و بردیا صدرنوری در ابتدا حالت «آکومپانیمان» و جملات پایه‌ای و در ادامه جملات موسیقایی را در تداوم ذهنیت در یک مسیر قرار داده و فن دونوازی و همنوازی بداهه‌وار را با ساختار جمله‌بندی‌ها برای شنونده به یک انسجام درخور توجه معطوف می‌کنند.

از اجرای سلیس و روان دودوک و پیانو، شنونده آگاه درمی‌یابد که هر دو نوازندگان علاقه وافری، توأمان به موسیقی‌های کلاسیک غرب و موسیقی کلاسیک ایرانی (دستگاهی) و موسیقی‌های نواحی و اقوام ایرانی دارند چراکه در تمامی قطعات این آلبوم، موضوعی از مسیر پیش تعیین شده برای ضبط قطعات نسبت به سبک فرهنگ شنیداری خانواده ایرانی عدول نکرده و شنیده نمی‌شود و اتفاقاً سعی در نظم و قراردهی فضای احساسی مبتنی بر جوهره مردمان فلات ایران دارند.

دَم سوزناک نوای دودوک در کنار صدای استاندارد پیانو به حالت کوبشی، نمایانگر اتفاقی نیکو است و بیانگر این است که می‌توانند دو جنس ناهمگون اما همدل و همنوا به زندگی مسالمت‌آمیز ادامه دهند...

دورها آوایی است...
بداهه‌نوازی پیانو و دودوک
ناشر: رادنواندیش
سال: ۱۳۹۸

فرزند زمان خویش بودن

فرهنگستان

سعید محمدزاد اکبری
مولاناپژوه

تنهایی نخبگان امروزی با اندیشمندان دیروزی هیچ شباهت و حتی مشابهتی ندارد... زیرا یک اینکه پیشینیان اگر «خلوت‌گزیده» بودند، انتخاب خودشان بود اما امروز این خلوت‌گزیدن بر آنان تحمیل شده و اگر فرصت کنند فوراً آن را ترک می‌کنند. دوم اینکه پیشینیان از تنهایی خودشان عمدتاً لذت می‌برده‌اند چون «از مردم عامی بریده و در محضر محبوب و دلبر معنوی‌شان بوده‌اند» و امروز بعید است نخبه و متفکری را بیابیم که «از مردم بریده باشد» و اتفاقاً امروز نخبگان جامعه سعی می‌کنند که بگیرند غریق را. نخبه و متفکر امروزی همان‌گونه که از «رهبانیت و چله‌نشینی» استقبال نمی‌کند از جدا بودن از مردم نیز استقبال نمی‌کند. سوم اینکه کلاس‌های آنلاین و آفلاینی که در فضای مجازی اعم از تلگرام، واتس‌اپ و اینستاگرام، توسط متفکران و نخبگان به فراوانی ایجاد شده نشان می‌دهد که ایشان خواستار عدم ارتباط با مردم نیستند.

متفکر و نخبه امروزی اصولاً تضادی میان «ارتباط با مردم» و «خلوت‌نشینی» نمی‌بیند. مگر شب را از ما گرفته‌اند که در آن به جای خواب و استراحت جسمانی، بخوبی می‌توانیم در «تنهایی و شهود» باشیم و اتصال‌مان را به منبع لایزال الهی حفظ کنیم و دریافت‌های شهودی را هم شاهد باشیم؟! صمیمانه می‌گویم: «به‌روز بودن» ضرورتی است که هیچ نخبه، متفکر و عالمی را از آن گریزی نیست. در سده‌های پیشین تحولات اندیشه و تفکر آنچنان آرام بوده است که گویی کاروان بشریت عروس می‌برده است و امروز هرگز چنین نیست... عارفی مثل مولانا، بایزید یا عطار و دیگران اگر امروز باشند نمی‌توانند چله‌نشینی کنند... زیرا بشریت با سرعتی عجیب به دانستنی‌هایی دست می‌یابد که «ندانستن آن دانسته‌ها» هم در «خودشناسی» و هم «در خداشناسی» عارف تأثیر عمیق و تعیین‌کننده دارد. با گذر زمان آنچنان معنای «عارف» و عرفان یا نخبه بودن تفاوت پیدا کرده که دست‌کم نگارنده هیچ انسان بریده از مردم و خزیده در خویش را عارف نمی‌دانم. در نهایت اینکه ضمن تأیید شیرینی خلوت‌نشینی و شهودهای غیبی، براین باورم که نخبگان جامعه با در میان جامعه بودن و ارتباط مستقیم با مردم و جهان می‌توانند صفت متفکر، عارف یا نخبه را داشته باشند. ناگفته نماند که شیرینی شهود، همچون هم آغوشی با معشوق، کاملاً شخصی است که موجب شادابی روح، جسم، کلام و رفتار فرد در جامعه خواهد شد و ازجامعه‌گریختگان، عقب ماندگانی هستند که در دوران بودا و... زیست می‌کنند و «فرزند زمان خویش» یعنی (قرن بیست و یکم) نیستند.

ما با هر وسیله‌ای چه مجازی و چه حضوری تلاش می‌کنیم با مردم مرتبط باشیم و از تخیلات خود بیرون بیاییم. نمی‌دانم که اگر بزرگان عرفان پیشین ایران این یادداشت چکیده و صریح را بخوانند ما را آفرین خواهند گفت یا خواهند فرمود:

«درنیابد حال پخته هیچ خام / پس سخن کوتاه باید والسلام»

زندگی عقلانی: آپولون بدون دیونوس!

یک فنجان حرف

رامتین ایمانی نوبر
روانشناس

فریدریش نیچه در کتاب غروب بت‌ها نوشت «آری گفتن به زندگی، حتی به غریب‌ترین و دشوارترین دشوارهای آن؛ خواست زندگی که با سرخوشی والاترین گونه‌های خود را در پای پایان ناپذیری [شمارِ] خود قربانی می‌کند؛ این آن چیزی است که من دیونوسی نامیده‌ام....» در اساطیر یونان، آپولون و دیونوس هر دو پسر زئوس هستند. آپولون خدای خورشید، تفکر، نظم، منطق و تدبیر است و دیونوس خدای شور، جنون و احساسات. هر دو ریشه در هنر دارند. همان‌طور که جولیان یانگ-فیلسوف معاصر- در کتاب «فلسفه تراژدی» نوشت، چیزی شبیه به نقاشی‌های کلاسیک که اجزایش به طور مجزا مشخص هستند، در تفاوت با نقاشی‌های اکسپرسیونیسم که رنگ‌ها جنون‌وار درهم در می‌لولند. برای اینکه امر آپولونی به زوال روحی نینجامد، می‌بایست با امر دیونوسی که شور زندگی‌است آمیخته شود. در واقع کسی که می‌خواهد شور زندگی را به خوبی درک کند لازم است که هیجان‌ها و اضطراب‌ها را نیز به خوبی بشناسد، با آنها مواجه شود و حتی لمسشان کند. همچنین امر دیونوسی می‌تواند در تراژدی‌ها نیز رخنه کند و احتمالاً یگانه دلیلی که انسان می‌تواند با آن تراژدی‌ها سازش کند، مدد خواستن از همین امر شورانگیز باشد. در واقع در سیر و سفر روانی انسان، چالش از آنجایی برای وی می‌تواند آغاز شود که در مواجهه با معضلات و مسائل زندگی بخواهد با همه امور از منظر امر آپولونی برخورد کند. در این صورت در علم روانشناسی (برآمده از روانکاوی) گفته می‌شود که او از مکانیسم دفاعی عقلانی‌سازی استفاده کرده است و اگر استفاده از این مکانیسم از حد متعارفش عبور کند، حتی می‌تواند برای فرد آسیب زا نیز باشد. بنا به تعریفی، عقلانی‌سازی، مکانیسم دفاعی است که موجب می‌شود شخص در موقعیت‌های بحرانی تنها رفتار منطقی و عقلانی از خود نشان دهد. یک رفتار مقابله‌ای برای یک تعارض ناخودآگاه و نادیده گرفتن هیجانی که از آن ناشی می‌شود. به تعبیر فروید این مکانیسم، تنها تحلیل آگاهانه از رویدادی می‌کند که سبب اضطرابِ فرد نمی‌شود. به‌طور مثال زمانی‌که پزشکی به بیمارش می‌گوید که او وضعیت سلامتی‌اش بغرنج است، وی به جای اینکه غمگین، نگران و یا حتی افسرده شود تصمیم می‌گیرد که به دنبال راه‌های درمان و مراحلش، یا حتی قیمت داروها باشد و اصلاً نشانه‌ای از غم و آشفتگی از خود بروز ندهد! یا در مثالی دیگر وقتی شخصی در رابطه عاطفی رد شده به جای اینکه تصمیم بگیرد با اندوه این رد شدگی مواجه شود، با دوستانش به بیرون می‌رود، در باشگاه‌های ورزشی یا کلاس‌های هنری ثبت نام می‌کند و خلاصه اینکه برنامه‌هایی را تنظیم می‌کند که بخواهد خودش را با آنها سرگرم کند، فقط برای اینکه با هیجان مسأله‌ای که برایش می‌تواند آزاردهنده باشد مواجه نشود! در هر دو مثال فرد برای فرار از هیجان مرتبط با رویداد ناگوار، به منطق پناه می‌برد تا کنش آپولونی فارغ از واکنش دیونوسی صورت بگیرد. نکته مهمی که در این میان می‌بایست در نظر گرفت تفاوت این مکانیسم با مکانیسم دفاعی دلیل تراشی است: در دلیل تراشی فرد می‌خواهد برای کاهش اضطرابش، عواقب عملی را که صورت گرفته توجیه کند، اما در عقلانی‌سازی او با تصدیق موقعیت، می‌خواهد فقط هیجان و احساساتش را نادیده بگیرد. شاید نادیده گرفتن هیجان و احساسات ناراحت‌کننده در کوتاه مدت سودمند باشد، اما در دراز مدت می‌تواند منجر به آسیب‌هایی گردد که به زوال تدریجی روح و روان ختم شود. درنتیجه می‌توان گفت که امر دیونوسی، همان نیرویی که حتی می‌تواند در هزارتوی تراژدی‌ها هم مایه شور و حیات شود، توسط امر مطلقاً آپولونی کنار گذاشته شده است. بنابراین برای رهایی از عقلانی‌سازی و پویایی در زندگی، می‌شایست و می‌بایست به آن دیونوسی که می‌تواند به آپولون درون وقار، غنا و البته جان دهد، بیشتر توجه کرد. یعنی به پذیرش همان قسمت از آهنگی که باب میل آدمی نیست، همانی که جولیان یانگ در وصفش نوشت: «فانی بودن، پیر شدن و اینکه جوانی جای خود را به کهولت می‌دهد، بخش ضروری آهنگ جاری زندگی است.» و این ـ همان‌طور که نیچه گفت ـ یعنی: «آری گفتن به زندگی.»

هنرمندان در فضای مجازی

شائبه توقیف سریال «شبکه مخفی زنان» و واکنش‌ها به اجرای نمایش «پرده خانه» به کارگردانی گلاب آدینه از جمله اخبار پربحث در رصد فضای مجازی و رسانه‌های رسمی کشور است. آخرین اخبار درباره سرنوشت این سریال به همراه یادی از نیکو خردمند به بهانه سالروز درگذشت‌اش در کنار اکران آنلاین ۳ فیلم تئاتر به بهانه هفته کتاب و کتابخوانی و همچنین واکنش مدیر گروه فیلم و سریال شبکه دو سیما به بازیگرانی که هم ژست می‌گیرند وهم پول میلیاردی را در ادامه می‌خوانید.

■ یاد روز

سالروز تولد یا درگذشت چهره‌های فرهنگی، هنری و ادبی، فرصتی برای یادآوری و قدرشناسی از آنهاست. ۲۶ آبان ماه سالروز درگذشت نیکو خردمند بازیگر سینما و تلویزیون است. او برنده سیمرغ بهترین بازیگر نقش مکمل زن برای فیلم «پرده آخر» در نهمین جشنواره فیلم فجر در سال ۱۳۶۹ همچنین برنده سیمرغ بهترین بازیگر نقش مکمل زن برای فیلم «بازیچه» در دوازدهمین جشنواره فیلم فجر در سال ۱۳۷۲ بوده است. پرده آخر، مسافران، خانه خلوت، غزال، هزاران زن مثل من، کافه ستاره، کاغذ بی‌خط، خاک آشنا، شیرین و... از جمله فیلم‌هایی هستند که زنده یاد نیکو خردمند در آنها نقش آفرینی داشته است.

■ اتفاق روز

معاون مرکز تولید تئاتر و تئاتر عروسکی کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان اعلام کرد به مناسبت هفته کتاب و کتابخوانی، ۳ فیلم‌تئاتر آثار اجراشده در کانون به‌صورت رایگان اکران آنلاین می‌شود. طبق گفته سعید زین‌العابدینی به مهر، فیلم تئاترهای «کلوچه‌های خدا» آرش شریف‌زاده، «خداحافظ راکون پیر» فهیمه میرزاحسینی و «پیرمرد و ببر» حسن دادشکر آثاری هستند که به‌صورت رایگان و آنلاین اکران می‌شود.

■ چالش روز

با پخش نشدنِ قسمت پانزدهم «شبکه مخفی‌زنان» در بیستم آبان‌ماه شائبه‌هایی مبنی بر توقیفِ این سریال در فضای مجازی منتشر شد. در واکنش به این اخبار روابط عمومی نماوا در توضیحاتی عنوان کرد که با وجود پیگیری‌های مدیران این پلتفرم با عدم پاسخگویی از سمت ساترا روبه‌رو شده است. این در حالی است که خبرگزاری تسنیم، در خبری اعلام کرده که دلیل وقفه‌ای که در انتشار این مجموعه اتفاق افتاده، عدم ارائه بموقع قسمت‌های این مجموعه برای بررسی به ساترا بوده است.

■ سخن روز

مدیر گروه فیلم و سریال شبکه دو سیما با انتقاد شدید از گروهی که در جاهای دیگر دستمزد میلیاردی می‌گیرند و صداوسیما را به نداشتن مخاطب متهم می‌کنند، گفته است: «آتش سرد» سند مظلومیت تلویزیون است. آن طور که مهر گزارش داده، بهرنگ ملک محمدی در نشست این سریال که روز گذشته در صداوسیما برگزار شد با اعلام این مطلب در ادامه افزوده است: «این سریال و صد سریال دیگر به اندازه یک تار مو اهمیت ندارد اما باید دید چه آدم‌هایی زحمت کشیدند در دوره کرونا آمدند و کار کردند. همچنین باید دید در جاهای دیگر که با دستمزدهای ده برابری با روزی یک دقیقه کار می‌کنند و بعد می‌گویند تلویزیون مخاطب ندارد. خطاب به اینها باید گفت شما مهم نیستید. مهم مخاطبی است که از یک روستا تماس می‌گیرد و درباره این سریال حرف می‌زند.»

عکس نوشت

نسخه خطی قرآن کریم با قدمت ۹۰۰ سال و متعلق به دوران سلجوقی از سوی سازمان اسناد و کتابخانه ملی ایران همزمان با روز کتاب، کتابخوانی و کتابدار رونمایی شد. /ایسنا